

rešeljka

mali jesen

ruj cvetovi

robinija-gac

Maja cvetijo tudi nekatera drevesa in grmi, ki v poznem poletju in jeseni svoje plodove ponujajo pticam. Najprej zacveti rešeljka (*Prunus mahaleb*), ki intenzivno obrašča kupe kamenja na Debeli griži. Ta vrsta divje češnje je medonosna in v volčjegrajski okolici omogoča pridelavo rdečkastega rešeljikovega medu posebnega okusa. V tem času ni mogoče zgrešiti cvetočega malega jesena- racle (*Fraxinus ornus*) z obilnimi socvetji, ki je v teh krajih zelo pogosta drevesna vrsta. V drugi polovici maja odpre svoje drobne cvetke značilni kraški grm ruj (*Cotinus coggygria*). Ruj na Krasu vsekakor ni ogrožen: grm je nezahteven in zelo agresiven, poleg akacije (gac, g'c; *Robinia pseudoacacia*) intenzivno sodeluje pri zaraščanju opuščeni pašnikov in travnikov. Akacija svoje bele, dišeče metuljaste cvetove odpre konec maja in pogosto cvetenje raztegne še v junij. Na cvetovih se pasejo čebele in nabirajo akacijev med, z njimi pa se podobno kot z bezgovimi socvetji lahko posladkamo tudi ljudje.

homulica

sentjanževka

ametistasta možina

kraški setraj

Poletje na Volčjem Gradu naznanijo rumene kresne rože, ki so jih po tradiciji na Krasu ob poletnem solsticiju in prazniku Janjeza Krstnika (*volčjegrajskega zavetnika*) spletali v svetoivanjske venčke. V venčke, ki naj bi domačije varovali pred vsem hudim, popletemo predvsem šesterokotno homulico (mah svetga J'vana; *Sedum rupestre*) in šentjanževko (roža svetga J'vana; *Hypericum perforatum*). Obe sta zdravilni rastlini. Takrat začne cveteti tudi aromatični komarček (koromač; *Foeniculum vulgare*), ki je cenjena začimba v kraški kuhinji in značilna sestavina volčjegrajskega zeliščnega žganja (Čira-čara).

koromač

V vročem poletju se na volčjegrajskih pašnikih in gmajnah iznad trav dvignejo vijolična socvetja številnih vrst lukov, ki jih v poznem poletju zamenja sinjemodra barva ametistaste možine (*Eryngium amethystinum*), ki se ji pridruži aromatični in medonosni kraški šetraj (žepek; *Satureja montana*) in drobno cvetoči ostrolistni beluš med suhozidi (šparenga; *Asparagus acutifolius*).

beluš (šparglji)

Jeseni na grmih volčjegrajskih gmajn žarijo rdeče barve plodov dreva šipka, dobrovite... Ko večina rastlin že odvrže zelene liste, zacveti bršljan (obršljan; *Hedera helix*), ki širi po vasi močan in prijeten vonj po medu. V pozni jeseni nas razveseljujejo nekatere prav posebne in zavarovane vrste gob kot so navadna mrežnica (*Clathrus ruber*), škrlatna čašica (*Sarcoscypha coccinea*) in rusa (*Geastrum rufescens*) ter resasta zvezdica.

škrlatna čašica

bršljan

rusa zvezdica

mrežnica

bodeča lobodika

Volčjegrajska narava nas niti v času prave zime ne pusti na cedilu. V okolici Britha ter ob poti v Kregolišče in Nadrožico pred Božičem rdeče obarva svoje plodove bodeča lobodika (*Ruscus aculeatus*). Pogosto hkrati s plodovi na rastlini najdemo male zelene cvetove. Ta bodeča zimzelena rastlina je zavarovana, saj je zaradi uporabe v okrasne namene po drugi svetovni vojni na Krasu skoraj izginila.

SPOZNAJMO VOLČJEGRAJSKE ROŽICE
IN JIH OHRANIMO
NASLEDNJIM RODOVOM

CVETJE IN ZELENIJE
MED VOLČJEGRAJSKIM
KAMENJEM

DRUŠTVO DEBELA GRIŽA

